

ham. Jeg tror, at i Praxis, hvor jeg for mit Bekomvende har overnaade Meget med Straffangers Hjemsendelse at gjøre, fordrer man ikke strengt Bevis for, at de kunne faae Erhverv et andet Sted, men, naar man anser deres Forklaringer for rimelige og mener, at de kunne finde Erhverv, lader man dem gaa hen til det Sted, hvor de selv ønske at komme hen, og hvor man altsaa tror, at de kunne finde en bedre Fremtid, end desom de kom tilbage til det faste Opholdssted eller Hjemstedet. — Jeg, begjærede egentlig Ordet for i Fortsættelse af, hvad jeg tillod mig at yttre i et tidligere Møde med Hensyn til § 26 at fremsætte den Bemærkning, at efterat Regjeringsforlagets Bestemmelse om, at Fødestedet skulde være det sædvanlige Sted, hvor vedkommende Fattige bliver at forsjøge, er forandret, tror jeg ikke, at der egentlig er Grund til at gjøre nogen Forandring i den nugjældende Lovgivning med Hensyn til Refusionspligten for Forsørgelseskommunen til Opholdskommunen med Hensyn til de Udgifter, der anvendes i Sygdomstilfælde. Jeg tror, at de to Bestemmelser i Regjeringsforlaget om Fødestedet som den sædvanlige Forsørgelseskommune og om Opholdskommunens Forpligtelse til uden Refusion fra Forsørgelsesstedet at udrede Udgifterne til Syges Kur og Pleie, staa i et temmelig nøie Sammenhæng, og jeg ser derfor ingen Grund til nu, da vi have vedtaget en Regel angaaende Forsørgelsesstedet, som ikke afviger meget fra den nuværende Tilstand, at paalægge Opholdskommunen saa strenge Forpligtelser som dem, der ere gjorde gjældende saavel i Regjeringens som i Udvalgets Forslag, og som endog ere strengere i Udvalgets Forslag, end de vare i Regjeringens. Jeg skal derfor forbeholde mig efter Aftale med andre ærede Medlemmer i Salen til 3die Behandling at stille et Ændringsforslag i denne Henseende.

W. Petersen: Efter at den ærede sidste Aaler har udtalt sig om det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 54, hvorved den tidligere udstemte Del af § 26 igjen er optagen her, skal jeg ikke opholde Thinget med de Bemærkninger, jeg ellers kunde have at gjøre til dette Forslag. Der er derimod et andet af Ændringsforslagene, nemlig det, der er stillet under Nr. 64, med Hensyn til hvilket jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det næstsidste Punktum. Der staaer nemlig: „Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen ei har bestaaet i offentligt Arbeide.“ Forsaavidt de udredes af Straffeanstaltens Kasse, kan jeg naturligvis ikke have Noget at erindre derimod, thi det er jo Statskassen. Naar de derimod skulle udredes som Delinkventomkostninger, saa vil en stor Del af disse Udgifter falde paa de Kjøbstæder, hvor der er Fængsler, der jo nu benyttes som Straffeanstalter; thi som bekendt udredes Delinkventomkostningerne ikke af hele Lan-

det, men af ethvert Amts Kjøbstæder for sig og af enhver Amtskreds for sig. Jeg mener altsaa, at der derved, at disse Udgifter skulle udredes som Delinkventomkostninger, atter paalægges Kjøbstæderne større Byrder end der egentlig med Rette kan tilkomme dem.

Justitsministeren: Jeg ønskede blot at bemærke, at det forekommer mig, at der kan være Noget i, hvad den meget ærede Ordfører bemærkede, at det maasse turde være rettest at affatte det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, paa en noget anden Maade. Det har været mig om at gjøre at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt, og naar jeg nu gjennem den ærede Ordfører har faaet at høre, at det ærede Udvalg, jeg tør vel sige, er enigt med min Tanke, tør jeg ogsaa forvente, at dette Punkt senere vil blive Gjenstand for nærmere Overveielse, og jeg skal derfor, for ikke at bidrage til at opholde Sagen videre, tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Jeg skal spørge, om Noget optager dette af Justitsministeren nu tilbagetagne Ændringsforslag under Nr. 4. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, bortfalder det.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, det er sagt, at Grunden, hvorfor jeg ikke var tilstede ved Forhandlingen af forrige Kapitel, var den, at jeg var engageret i det andet Thing og ikke kunde undlade at være der tilstede.

Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til de under dette Kapitel stillede Forslag. Hvad angaar det, der er stillet under Nr. 51, hvorved Fattigbestyrelsens Forpligtelse til at staffe sig de i § 44 nævnte Oplysninger er begjæret til kun at gjælde de Tilfælde, hvor Understøttelsen er Gjenstand for Refusion, da skal jeg, idet jeg i Dvrigt ikke skal modsætte mig Forslaget, dog sige, at dette ganske sikkert vil være det Tilfælde, hvori Bestemmelsen hyppigst vil komme til Anvendelse, men at man dog ogsaa ved Forordningerne om de Oplysninger, der skulle tilveiebringes og konstateres, har tænkt paa andre Tilfælde end dette, navnlig har jeg tænkt paa, at de Sogneraad, som skulle tage Bestemmelse, om der skal meddeles Fattigunderstøttelse eller ikke, bør staffe sig fuldstændige Oplysninger om alle de Forhold, som maatte komme i Betragtning for overhovedet at kunne fælde en samvittighedsfuld, begrundet Dom om, hvorvidt og i hvilket Omfang Understøttelsen skal gives. — Det er jo sikkert nok, at den Forandring, som det ærede Thing har besluttet lige overfor Lovforslagets Forskrift om Fødestedet, ogsaa vil kunne have Indflydelse paa de Oplysninger, som her fordres. — Jeg antager, at dette under Nr. 53 stillede Ændringsforslag er bortfaldet paa Grund af den Beslutning, Thinget har taget, ikke at ville følge Lovfor-